

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : சுற்றுச்சூழல்
பகுதி : சுற்றுச்சூழல் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள்

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான கானொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்.

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

சுற்றுச்சூழல் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள்

இந்தியாவின் சுற்றுச்சூழலுக்கான சட்டங்கள்

சுற்றுச்சூழல், வனம் மற்றும் பருவநிலை மாற்றத்திற்கான அமைச்சகம்

இது இந்தியாவின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வனவியல் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை திட்டமிடல், அடுத்த நிலைக்கு கொண்டு செல்லல், ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் செயல்படுத்துவதை மேற்பார்வை செய்வதற்கான மத்திய அரசின் நிர்வாக கட்டமைப்பில் உள்ள தொடர்புத்துறை ஆகும்.

குறிக்கோள்கள்

தாவரங்கள், விலங்குகள், காடுகள் மற்றும் வனவிலங்குகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் கணக்கெடுப்பு

1. மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு
2. பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் காடு வளர்ப்பு மற்றும் மீள் உருவாக்கம்.
3. சுற்றுச்சூழல், பாதுகாப்பு மற்றும் தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளின் நலனை உறுதி செய்தல்.

மேலும், இந்த அமைச்சகம் ஐக்கிய நாடுகள் சூழல் திட்டம், தெற்காசியா சுற்றுச்சூழல் கூட்டுறவு திட்டம், ஒருங்கிணைந்த மலை மேம்பாட்டிற்கான சர்வதேச மையம் மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மேம்பாடு தொடர்பான மாநாட்டின் மின்தொடர்வுகளை கண்காணிக்கவும் நாட்டிற்கான தொடர்புத்துறை செயல்படுகிறது.

1974ம் ஆண்டு நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம்:

வீடு மற்றும் தொழிற்சாலைக் கழிவுகள் போதுமான சுத்திகரிப்பு இன்றி ஆறுகளிலோ, ஏரிகளிலோ கலக்கப்படுவதை தடுத்தலை நோக்கமாகக் கொண்ட முதற்சட்டம் இதுவாகும்.

காரணம், அத்தகைய மாசடைந்த நீரானது குடிநீர் ஆதாரமாகவும், நீர்ப்பாசனத்திற்காகவும், கடல் வாழின உயிரிகளுக்கு ஆதரவளிக்கவும் பயன்படாது.

இந்த நோக்கங்களை அடைவதற்காக தொழிற்சாலைகள் நீர்நிலைகளில் வெளியேற்றும் மாசு தரத்தை அறிய முயான தர அளவுகளை நிர்ணயிக்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும், மத்திய மற்றும் மாநில மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரியங்களை (CPCB & SPCB) உருவாக்கப்பட்டன. 1988-ம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டம் தவறிழைக்கும் தொழிற்சாலைகளை மூட உத்திரவிடும் அதிகாரம் அளித்தது.

நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) வரி சட்டம், 1977

மத்திய மற்றும் மாநில மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியங்களின் செலவுகளைப் பூர்த்தி செய்ய நிதி ஆதாரங்களை உருவாக்குதல். மாசுக்கட்டுப்பாட்டு மூலதன முதலீட்டினை ஊக்குவிக்க, இந்தச் சட்டம்

மாசுபடுத்துபவர்கள் மாசு சுத்திகரிப்பு கருவிகளை நிறுவும்போது செலுத்தக்கூடிய வரியில் 70% தள்ளுபடி வழங்குகிறது. இந்த சட்டத்தின் கீழ் நீரின் அளவை மதிப்பீடும் அளவீடுகளை பொருத்தியுள்ள தொழிற்சாலைகளை நடத்தும் நுகர்வோருக்கு இச்சட்டம் பொருந்தும். தொழிற்சாலைகள் நீரை தேவைப்படும் மற்றும் கழிவுநீர் வெளியேற்றும் செயல்பாடுகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வன பாதுகாப்பு சட்டம், 1980

முதல் வன பாதுகாப்பு சட்டம் 1927, இந்தியாவின் விரைவான காடுகள் அழிப்பு சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புக்கு வழிவகுக்கும் என எச்சரித்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக மத்திய அரசு 1980ம் ஆண்டு வன பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இயற்றியது.

இச்சட்டத்தின் படி, வன நிலங்களை வனம் சாராத நோக்கங்களுக்காக ஒதுக்குவதற்கு மத்திய அரசின் முன் அனுமதி அவசியம். இச்சட்டம் ரிசர்வ் வனப்பகுதி, கிராம வனங்கள், பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதி மற்றும் தனியார் வனப்பகுதி என நான்கு வகைகளான காடுகளைப் பற்றி கூறுகிறது.

பொது பொறுப்பு காப்பீடு சட்டம் 1981

எந்தவொரு அபாயகரமான பொருளை கையாளும் போது விபத்து ஏற்பட்ட நபர்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் வழங்குவதை இந்த சட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. எவரும் அபாயகரமான பொருட்களைக் கையாளும் முன் காப்பீட்டு ஒப்பந்தங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டும் என இச்சட்டம் கூறுகிறது.

காப்பீடு எடுப்பதன் நோக்கம், எதிர்காலத்தில் விபத்து ஏற்படும் பட்சத்தில் இழப்பீடு வழங்க உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தை தவிர, “சுற்றுச்சூழல் நிவாரண நிதி”-யை உருவாக்குவதன் மூலம் இழப்பீடு வழங்கப்படுகிறது.

காற்று (மாசுதடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், 1981

இந்தியாவில் காற்று மாசுபாட்டைத் தடுத்தல், குறைத்தல், மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவை இதன் நோக்கமாகும்.

முதன்மை குறிக்கோள்கள்

1. காற்று மாசுபாட்டைத் தடுத்தல், குறைத்தல் மற்றும் கட்டுப்படுத்தல்.
2. மேற்கூறிய நோக்கத்தை நிறைவேற்ற மத்திய மற்றும் மாநில மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.
3. காற்றின் தரத்தை பராமரித்தல்.

இது பூமியின் இயற்கை வளத்தை பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் இயற்றப்பட்ட ஒரு சிறப்பு சட்டமாகும். இதில் காற்றின் தரத்தை பாதுகாத்தல் மற்றும் காற்று மாசுபாட்டைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும்.

மத்திய மாசு கட்டுப்பாட்டு வாரியம்

காற்றின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், நாட்டில் காற்று மாசுபாட்டைத் தடுப்பதற்கும், கட்டுப்படுத்துவதற்கும் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை செயல்படுத்த இவ்வாரியம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாரியமானது காற்றின் தரத்தை மேம்படுத்துதல் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தல், மாநில வாரியங்களுக்கான தொழில் நுட்ப உதவி மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை வழங்குதல் மற்றும் காற்றின் தரத்தை அறிய தர அளவுகளை நிர்ணயித்தல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்கிறது.

மாநில மாசுக்கட்டுப்பாட்டு வாரியம்

காற்று மாசுபாடுத் தடுத்தல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் தொடர்பான விஷயங்களில் மாநில அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குகிறது. கட்டுப்பாட்டு உபகரணங்கள், தொழிற்சாலை மற்றும் உற்பத்தி செயல்முறை ஆகியவற்றை சரியான நேரத்தில் ஆய்வு செய்வதற்கும், மாசுபாட்டைக் கட்டுப்படுத்த தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க உத்தரவிடவும் இவ்வாரியத்திற்கு உரிமை உண்டு.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1986

போபோல் விஷவாயு தாக்குதல் தான் அபாயகரமான கழிவுகளை சேமித்தல், கையாளுதல் மற்றும் பயன்படுத்துதல் தொடர்பான விதிகள் உட்பட ஒரு விரிவான சுற்றுச்சூழல் சட்டத்தை உருவாக்க இந்திய அரசுக்கு காரணமாகியது. இந்த விதிகளின் அடிப்படையில் இந்தியப் பாராளுமன்றம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986ஐ இயற்றியது. இச்சட்டம் நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், 1981 ஆகியவற்றின் விதிகளை ஒருங்கிணைக்குப் பட்டதாகும்.

சுற்றுச்சூழல் (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1986 இந்திய அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 48A (அரசின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்) மற்றும் ஷரத்து 57A (அடிப்படைக் கடமைகள்) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றியதாகும். 1972ம் ஆண்டு ஸ்டாக்ஹோமில் நடைபெற்ற மனித சூழல் குறித்த ஐக்கிய நாடுகள் மாநாட்டின் எதிரொலியாக 1974ம் ஆண்டு நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. பின்னர் காற்று (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) 1981 சட்டமும் இறுதியாக 1986ம் ஆண்டு சுற்றுச்சூழல் (பாதுகாப்புச் சட்டம்) நான்கு அத்தியாயங்களின் கீழ் 26 பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது.

அவையானவை:

1. முதல்நிலை
2. மத்திய அரசின் பொதுவான அதிகாரங்கள்
3. சுற்றுச்சூழல் மாசுபாட்டைத் தடுத்தல், குறைத்தல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல்
4. இதர விதிகள்

குறிக்கோள்கள்

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் நோக்கம் நாட்டின் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்துவதாகும். இது சுற்றுச்சூழல் மாசுபாட்டைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான விதிகள், தொழில்துறை

கழிவுகள் மற்றும் அபாயகரமான கழிவுகளை கையாள்வது தொடர்பான தர அளவினை நிர்ணயித்தல் போன்றவற்றை விவரிக்கிறது. தவிர, சுற்றுச்சூழல் மாசுபாட்டைத் தடுத்தல், கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் குறைத்தல் ஆகியவற்றை கையாள்கிறது.

தேசிய வனக் கொள்கை 1988

சுற்றுச்சூழல் நிலைத் தன்மையை உறுதி செய்தல் மற்றும் அனைத்து உயிரினங்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அவசியமான வளிமண்டல சமநிலை சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை பராமரித்தல் ஆகியவற்றை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு தேசிய வனக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டது.

குறிக்கோள்கள்

1. சுற்றுச்சூழல் சமநிலையைப் பராமரித்தல் மற்றும் மீட்டமைத்தல் இயற்கை பாரம்பரியத்தின் பாதுகாப்பு மற்றும் எஞ்சியுள்ள தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளைப் பாதுகாத்தல்.
2. நீர்ப்பிடிப்பு பகுதிகளில் மண் அரிப்பு மற்றும் நிலப்பகுதி நீரில் மூழ்குவதைத் தடுக்கிறது.
3. ராஜஸ்தான் பாலைவனப் பகுதிகளிலும், கடலோரப் பகுதிகளிலும் மணல் தீட்டுகளின் விரிவாகத்தை தடுக்கிறது.
4. காடுகள் / மரங்களின் பரப்பை கணிசமாக அதிகரித்தல்.
5. வனப்பொருட்களை திறம்பட பயன்படுத்துதல் மற்றும் மரக்கட்டைகளுக்கு பதிலாக பிற பொருட்கள் பயன்படுத்துதலை ஊக்குவித்தல்.

முக்கிய சாதனைகள்

காடுகள் மற்றும் மரங்களின் பரப்பை அதிகரிப்பு வனப்பாதுகாப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தில் உள்ளூர் மக்களை ஈடுபடுத்தியது. வாழிடப் பேணுகை மற்றும் புறவாழிடப் பேணுகை மூலம் நாட்டின் உயிரி பன்முகத் தன்மை மற்றும் மரபணு வளங்களைப் பாதுகாக்கிறது.

நாட்டில் சுற்றுச்சூழல் சமநிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மையைப் பராமரிப்பதில் குறிப்பிட்ட பங்கு வகிக்கிறது.

தேசிய சுற்றுச்சூழல் தீர்ப்பாயச் சட்டம் 1995

எந்தவொரு அபாயகரமான பொருளைக் கையாளும்போது விபத்து ஏற்படும் பட்சத்தில் ஏற்படும் கடுமையான சேதங்களுக்கு பொறுப்பு வழங்கவும், அத்தகைய விபத்து தொடர்பான வழக்குகளை விரைந்து முடிக்க தேசிய சுற்றுச்சூழல் தீர்ப்பாயத்தை நிறுவவும் இச்சட்டம் வகை செய்கிறது.

தேசிய சுற்றுச்சூழல் மேல்முறையீட்டு ஆணையச் சட்டம், 1996

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் (1986)ன் தொழிற்சாலைகள் தொடங்க தடை விதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் குறித்த மேல்முறையீடுகளை விசாரிக்க மத்திய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வன அமைச்சகம் இவ்வாணையத்தை அமைத்தது.

ஒலி மாசுபாடு (ஒழுங்குமுறை மற்றும் கட்டுப்பாடு) விதிகள், 2000

சத்தத்தைப் பொறுத்து சுற்றுப்புற காற்றின் தர அளவினைப் பராமரிக்கும் நோக்கத்துடன் சத்தத்தை

உருவாக்கும் ஒலிளை ஒழுங்குப்படுத்துதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல் தொடர்பான விதிகளாகும். தொழில்துறை, வணிக, குடியிருப்பு பகுதிகள் மற்றும் அமைதி மண்டலங்கள் (மருத்துவமனைகள், கல்வி நிறுவனங்கள் அல்லது நீதிமன்றங்களுக்கு அருகிலுள்ள பகுதி) போன்ற பல்வேறு பகுதிகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட ஒலியின் அளவு வேறுபடும்.

ஓசோன் சிதைவுப் பொருட்கள் (ஒழுங்குமுறை மற்றும் கட்டுப்பாடு) விதிகள், 2000

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டம் (1986)ன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட இவ்விதிகளின் முக்கிய நோக்கம் ஓசோன் அடுக்கைப் பாதுகாப்பதாகும்.

ஓசோன் சிதைவுப்பொருட்களின் அங்கீகரிக்கப்படாத விற்பனை, கொள்முதல், இறக்குமதி, ஏற்றுமதி மற்றும் பயன்பாடு ஆகியவற்றை இந்த விதி கட்டுப்படுத்துகிறது. அத்தியாவசியமான பயன்பாட்டைத் தவிர ஜனவரி 1, 2001க்குப் பிறகு ஹாலோன்களைப் பயன்படுத்துவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

பிற ஓசோன் சிதைவுப் பொருட்களான கார்பன் டெட்ராகுளோரைடு, மெத்தில் குளோரோபாரம் மற்றும் குளோரோஃப்ளோரோ கார்பன் போன்றவற்றை ஜனவரி 1, 2010வரை பயன்படுத்தலாம்.

ஜனவரி 1, 2013க்கு பிறகு மீட்டர் போஸ் இன்ஹேலர் மற்றும் பிற மருத்துவ தேவைகளுக்குத் தவிர மற்ற பிற பொருட்களைத் தவிர்க்க குளோரோ ஃப்ளோரா கார்பன் பயன்படுத்த தடை விதிக்கிறது.

மெத்தில் புரோமைடு பயன்பாடு ஜனவரி 1, 2015 வரை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜனவரி 1, 2040 வரை குளோரா ஃப்ளோரா கார்பனுக்கு இடைக்கால மாற்றாக ஹைட்ரோ ஃப்ளோரா கார்பன் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம், 2010

சுற்றுச்சூழல் விவகாரங்களில் இத்தீர்ப்பாயத்தின் அதிகார ஆய்வு விரைவான சுற்றுச்சூழல் நீதியை வழங்கவும், உயர்நீதிமன்றங்களில் வழக்கு எண்ணிக்கையை குறைக்கவும் உதவுகிறது.

சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான மேலும் விளக்கம் தேவைப்படும் (சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான எந்தவொரு சட்ட உரிமையையும் அமல்படுத்துவது உட்பட) அனைத்து குடிமையியல் வழக்குகளை விசாரிக்க தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு. இந்த விளக்கங்கள், தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயச் சட்டம், 2010-ன் அட்டவணையில் உள்ள சட்டங்கள் தொடர்பான இருத்தல் வேண்டும்.

அட்டவணை I-ல் உள்ள சட்டங்கள்

1. நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், 1974
2. நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) வரிகள் சட்டம், 1977
3. வன பாதுகாப்பு சட்டம், 1980
4. காற்று (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், 1981
5. சுற்றுச்சூழல் (பாதுகாப்பு) சட்டம், 1986
6. பொதுப்பொறுப்பு காப்பீட்டுச் சட்டம், 1981
7. உயிரியல் பல்வகைச் சட்டம், 2002

தேசிய பல்லுயிர் ஆணையம், 2003

இந்திய உயிரியல் பல்வகைச் சட்டத்தை (2002) செயல்படுத்த மத்திய அரசால் மத்திய பல்லுயிர் ஆணையம் 2003-ல் அமைக்கப்பட்டது.

இது ஒரு சட்டரீதியான அமைப்பாகும். இது உயிரியல் வளங்களின் பாதுகாப்பு, நிலையான பயன்பாடு மற்றும் உயிரியல் வளங்களின் பயன்பாட்டிலிருந்து எழும் நன்மைகளை நியாயமாக மற்றும் சமமாகப் பகிர்வது போன்ற விஷயங்களில் இந்திய அரசின் ஒழுங்குமுறை மற்றும் ஆலோசனை செயல்பாடுகளைச் செய்கிறது.

இந்திய வனவிலங்கு நிறுவனம்

இது மத்திய சுற்றுச்சூழல், வனம் மற்றும் பருவநிலை மாற்ற அமைச்சகத்தின் கீழ் உள்ள ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனம் ஆகும்

இது அபாயத்திற்கு உள்ளாகும் உயிரினங்கள், உயிரிப் பல்வகைமை, வனவிலங்கு மேலாண்மை, வனவிலங்கு கொள்கை, வனவிலங்கு தடயவியல், வாழ்விட சூழலியல், சுற்றுச்சூழல் மேம்பாடு மற்றும் காலநிலை மாற்றம் போன்ற துறைகளில் சிறப்பு ஆராய்ச்சி மேற்கொள்கிறது.

வனவிலங்கு (பாதுகாப்பு)சட்டம், 1972 (கடைசியாக 2006-ல் திருத்தப்பட்டது)

இது பின்வருவனவற்றிற்கான சட்டப்பாதுகாப்பை வழங்குகிறது

1. வேட்டையாடுவதற்கு தடை
2. வனவிலங்குகளின் வாழ்விடங்களின் பாதுகாப்புமற்றும் மேலாண்மை
3. பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளை உருவாக்குதல்.
4. வனவிலங்குகளின் உடல்பாகங்கள் மற்றும் பெறப்பட்ட பொருட்களின் வார்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் கட்டுப்படுத்துதல்.
5. வனவிலங்குப் பூங்காக்களின் மேலாண்மை

இதில் காட்டு விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள் அருகிவரும் உயிரினங்களி; சர்வதேச வர்த்தக சாசனம் (CITES) தொடர்பான விதிகளும் உள்ளன. இது ஆறு அட்டவணைகளைக் கொண்டுள்ளது.

வேட்டையாடுதல், கடத்தல் மற்றும் சட்டவிரோத வர்த்தகம் ஆகியவற்றிற்கு உள்ளாகும் விலங்குகளுக்கு பல்வேறு வகையான பாதுகாப்பை வழங்கும் வகையில் அட்டவணை 1 முதல் 4 வரை பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

1. அட்டவணை I மற்றும் அட்டவணை II ன் இரண்டாம் பகுதி ஆகியவற்றில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள இனங்கள் முழுமையான பாதுகாப்பைப் பெறுகின்றன. இவற்றின் கீழ் நடைபெறும் குற்றங்களுக்கு அதிக அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. எ.கா. சிங்கவால் மக்காக, கிரேட் இந்தியன் பஸ்டரீட்
2. அட்டவணை III மற்றும் அட்டவணை IV ல் இடம்பெற்றுள்ள உயிரினங்களும் பாதுகாப்பைப் பெறுகின்றன. ஆனால் அட்டவணை I மற்றும் அட்டவணை IIன் இரண்டாம் பகுதியில்

- விதிக்கப்படும் அபராதத்தை விட இது குறைவே. எ.கா. நீல்கை, மங்கூஸ் மற்றும் கழுகுகள்.
3. அட்டவணை IV ல் இடம்பெற்றுள்ள விலங்குகள்வெர்மின் (vermin) என அழைக்கப்படுகின்றன இவற்றை வேட்டையாட அனுமதி உண்டு. எ.கா. எலி மற்றும் காகம்.
 4. அட்டவணை IV ல் இடம்பெற்றுள்ள தாவரங்களை சாகுபடி செய்யவும், நடவு செய்யவும் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. எ.,கா. சிவப்பு வாண்டா, நீல வாண்டா மற்றும் பெண்களின் செருப்பு வடிவ ஆர்க்கிட

பன்னோக்கு சுற்றுச்சூழல் மாநாடுகள்

சுற்றுச்சூழல் செயல் தந்திரம் என்ற அம்சம் 1970களிலிருந்து பன்னாட்டு வாதத்தின் முக்கிய துணை அங்கமாக மாறி வருகிறது. உலக நாடுகள் இடையிலான மட்டத்தில் சுற்றுச்சூழலை பாதுகாப்பதற்கான எண்ணற்ற முயற்சிகள் முறைசார்ந்தும், முறைசாராமலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இத்திசை வழியில் சுற்றுச்சூழல் அக்கறைகளை முன்னெடுத்துச் சென்று ஒருங்கிணைக்கும் முக்கிய கருவியாக ஐக்கிய நாடுகள் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை அழுத்தி கூறத் தேவையில்லை. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்காக தொடர்ச்சியான மாநாடுகள் மற்றும் கள அறிக்கைகள் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் பரந்துபட்ட செயல்பாடுகள் பாராட்டுகளைப் பெறுகிறது. அவற்றுள் சில இங்கு விவாதிக்கப்படுகின்றன. அவை:

ராம்சர் சிறப்பு மாநாடு 1971

ராம்சர் சிறப்பு மாநாடு என்று அழைக்கப்படும் சதுப்பு நிலங்களுக்கான மாநாடு என்பது “உள்ளூர் மற்றும் தேசிய செயல்கள் மூலம் அனைத்து சதுப்பு நிலங்களையும் சமயோசிதமாக / அறிவுபூர்வமாக பயன்படுத்துதல் மற்றும் பாதுகாத்தல், உலகம் முழுவதும் வளம் குன்றா வளர்ச்சியை எட்டுவதற்காக நாடுகளிடையேயான ஒத்துழைப்பு ஆகிய நோக்கங்களை எட்டுவதற்கான ஒரு பன்னாட்டு உடன்படிக்கை மேற்கொள்ள அழைப்பு விடுத்தது.” 1971ஆம் ஆண்டு ஈரானில் நடைபெற்ற இந்த மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரைவு 1975ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த சிறப்பு மாநாட்டிற்கான நிதி நல்கையை யுனஸ்கோ வழங்கியது. சவிட்சர்லாந்தில் உள்ள கிலாண்ட் நகரில் இயங்கும் இயற்கை பராமரிப்பிற்கான பன்னாட்டு ஒன்றிய தலைமையக வளாகத்திற்குள் ராம்சர் சிறப்பு மாநாட்டு செயல் அலுவலகம் இயங்குகிறது.

2015ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 21ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற ராம்சர் சிறப்பு மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட தரப்புகள் ராம்சர் செயல் திட்டத்தின் நான்கு அம்சங்களை 2016-2024 காலகட்டத்திற்குள் செயல்படுத்த ஒப்புக் கொண்டுள்ளன. அத்துடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிப்ரவரி 2ஆம் நாளன்று உலக சதுப்புநில நாள் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. மான்டிராக்ஸ் (Montreux) ஆவணம் என்பது “பன்னாட்டு முக்கியத்துவம் கொண்ட சதுப்பு நிலங்களில் தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள், மாசுபடுத்தல், இதர மனித தலையீடுகள் காரணமாக பாதிப்பு ஏற்படும் சதுப்பு நிலங்களை அடையாளம் கண்டு பதிவு செய்யப்படும் பட்டியலின் பதிவேடு ஆகும்.” இது ராம்சர் உடன்படிக்கையின் ஒரு அங்கமாகப் பராமரிக்கப்படுகிறது. சிறப்பு மாநாட்டின் மூன்று முக்கிய அம்சங்களின் கீழ் எதிர்நிலை தரப்புகள்

கீழ்க்கண்டவற்றுள் ஒத்துழைப்பு நல்க உறுதி ஏற்றுள்ளன.

1. தமது அனைத்து சதுப்பு நிலங்களையும் அறிவுபூர்வமாக பயன்படுத்துதல்.
2. ராம்சர் பட்டியலின் கீழ் சேர்க்க தகுதி கொண்ட பன்னாட்டு முக்கியத்துவம் கொண்ட சதுப்பு நிலங்களை அடையாளம் கண்டு பிரகடனப்படுத்தி அவற்றின் திறன் மேலாண்மையை உறுதிப்படுத்துதல்.
3. நாடுகளுக்கு இடையேயான சதுப்பு நிலங்கள், பகிரப்படும் சதுப்பு நில அமைப்புகள் மற்றும் ஜீவராசிகளின் பகிர்தல் ஆகியவற்றில் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு நல்குதல்.

உலக தொன்மைச் சின்னங்கள் (வேர்ல்டு ஹெரிடேஜ்) சிறப்பு மாநாடு - 1972

உலகின் இயற்கையாக அமைந்த தொன்மைச் சின்னங்கள் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொன்மை வாய்ந்த சின்னங்களில், உலகளவில் தன்னிகரற்ற மதிப்பீடு கொண்டவை என்று கருதத்தக்க தொன்மைச் சின்னங்களை அடையாளம் கண்டு பாதுகாக்கும் நோக்கில் உலக தொன்மைச் சின்னங்கள் மாநாடு 1972இல் நடைபெற்றது.

இயற்கை மற்றும் பண்பாட்டுத் தொன்மைச் சின்னங்களை அடையாளம் கண்டு யுனஸ்கோ தொன்மைச் சின்னங்களின் பட்டியலில் இணைப்பதற்கான வரம்புகள் மற்றும் செயல்முறை வழிகாட்டுதல் வரையறைகளை இச்சிறப்பு மாநாடு வரையறுத்தது. உலகத் தொன்மைச் சின்னங்கள் நிதியின் கீழ் பன்னாட்டு உதவி பெறுவதற்கான தொன்மைச் சின்னங்களை வரையறை செய்தல். அழிந்து வரும் தொன்மைச் சின்னங்களின் பட்டியல் தயாரித்தல். தொல்லியல் இடங்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் புதிய கல்வெட்டுகளை பராமரித்தல் ஆகிய வழிகாட்டுதல்களை இது வழங்குகிறது. யுனஸ்கோ தொன்மைச் சின்ன மையத்தின் ஆதரவின் கீழ் உலக தொன்மைச் சின்னங்கள் இக்குழுவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இதற்கான செயல் அலுவலகம் பாரிஸ் நகரத்தில் அமைந்துள்ளது. இக்குழுவிற்கு உதவிட மூன்று தொழில்நுட்ப ஆலோசனைக் குழுக்கள் - ஐ.யு.சி.என் (IUCN) ஐ.சி.ஓ.எம்.ஓ. எஸ் (ICOMOS) மற்றும் ஐ.சி.சி.ஆர்.ஓ.எம் (ICCROM) அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மானுட சுற்றுச்சூழலுக்கான ஐ.நா. மாநாடு

ஸ்டாக்ஹோல்ம் மாநாடு என்று அழைக்கப்படும் மானுட சுற்றுச்சூழலுக்கான ஐ.நா. மாநாடு சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளுக்காக நடைபெற்று முதல் முக்கிய பல்நோக்கு மாநாடு ஆகும். 1972ஆம் ஆண்டு ஜூன் 5 முதல் 16 வரை ஸ்வீடனில் உள்ள ஸ்டாக்ஹோல்ம் நகரில் நடைபெற்றது. 114 அரசுகளின் பிரதிநிதிகள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். உலக நாடுகளின் ஒத்துழைப்புகளின் அடிப்படையில் ஒரு உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் ஆளுகை மண்டலம் அமைப்பதற்கான அடித்தளத்தை உருவாக்குவதற்கான உரையாடல் இதில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் மூலம் சுற்றுச்சூழல் அரசியலுக்கான ஒரு புதிய தொடக்கம் உருவானது. இவ்வாறாக இம்மாநாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் ஒரு மைல் கல்லாகக் கருதப்படுகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் சுற்றுச்சூழல் நிகழ்ச்சி நிரல் (UNEP) என்ற செயல்திட்ட முன் முயற்சியும் இம்மாநாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அழிந்துவரும் அரிய வனங்கள் வாழ்நீர் மற்றும் நில உயிரினங்கள் பன்னாட்டு வர்த்தக சிறப்பு மாநாடு - 1983

இயற்கை பராமரிப்பிற்கான பன்னாட்டு ஒன்றியம் (IUCN) 1973 அன்று நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் விளைவாக அழிந்துவரும் அரிய உயிரினங்களான வனங்கள் வாழ், நீர் மற்றும் நில உயிரினங்கள், பன்னாட்டு வர்த்தகக் குறித்த சிறப்பு மாநாடு வாஷிங்டனில் நடைபெற்றது. அதில் அழிந்து வரும் அரிய உயிரினங்கள் மற்றும் அவற்றில் இருந்து எடுக்கப்படும் தயாரிப்புகள் ஆகியவற்றின் மீதான பன்னாட்டு வர்த்தகத்தை தடுக்குமாறும் மற்றும் கட்டுபடுத்துமாறும் உலக நாடுகளிடம் வலியுறுத்தப்பட்டன. இது அழிந்து வரும் உயிரினங்களைப் பாதுகாக்கும் நேரடியான நடவடிக்கை இல்லை எனினும் வணிக நலன்களுக்கான அழிந்து வரும் அரிய உயிரினங்கள் வேட்டையாடப்படுவது மற்றும் அவைகளின் வாழ்விடங்கள் சூறையாடப்படுவது ஆகியவனவற்றைக் குறைக்கும் நோக்கம் கொண்டுள்ளது. பயனர்கள் தேவையைக் குறைப்பதன் மூலம் சட்ட விரோத சந்தைகளை அகற்றும்படி இம்மாநாடு வேண்டுகோள் விடுத்தது. வாஷிங்டன் சிறப்பு மாநாட்டு தீர்மானம் 1973இல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

வலசை செல்லும் உயிரினங்கள் சிறப்பு மாநாடு 1979

வலசை செல்லும் உயிரினங்கள் சிறப்பு மாநாடு அல்லது பான் சிறப்பு மாநாடு என்று அழைக்கப்படும் வலசை செல்லும் வனவிலங்குகள் பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாடு (1979) நிறைவேற்றிய தீர்மானம் 1983 முதல் செயல்பாட்டிற்கு வந்தது. இடம் விட்டு இடம் செல்லும் நில, நீர், ஆகாய உயிரினங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற வலியுறுத்தும் இம்மாநாடு வலசை செல்லும் உயிரினங்களை பாதுகாக்க கடுமையான நிபந்தனைகளை முன்மொழிந்தது. வலசை செல்லும் உயிரினங்கள் பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு குறித்த கூட்டு ஆராய்ச்சிகளுடன் கூடிய பன்னோக்கு உடன்படிக்கைகள் இதன் ஒருங்கிணைந்த சட்டபூர்வ அம்சமாகும். இந்த தீர்மானத்தின் இணைப்பு பட்டியல் 1 இல் வலசை செல்லும் பறவைகளில் உடனடியாக பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு தேவைப்படும் அழிந்துவரும் அரிய உயிரினங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. இணைப்பு பட்டியல் 2இல் சிறப்பு அக்கறை கோரும் உயிரினங்களின் பட்டியல் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஓசோன் படலம் பாதுகாப்பு வியன்னா சிறப்பு மாநாடு 1985

ஓசோன் படலம் பாதுகாப்பிற்கான வியன்னா சிறப்பு மாநாடு என்பது ஒரு பன்னோக்கு சுற்றுச்சூழல் உடன்படிக்கையாகும் புவியின் ஓசோன் படலம் பாதுகாப்பு குறித்த உலகளாவிய ஒத்துழைப்பை இம்மாநாடு தொடங்கி வைத்தது. இத்தீர்மானம் 1985 மார்ச் 22ஆம் நாளன்று ஏற்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஓசோன் படலத்தை அரிக்கும் பொருட்கள் குறித்த மாண்ட்ரியல் ஒப்பந்தம் 1987 செப்டம்பர் 16ஆம் நாளன்று நிறைவேற்றப்பட்டு 1989இல் அமுலுக்கு வந்தது. இந்த பன்னாட்டு ஒப்பந்தம் அமுலுக்கு வந்தது. இந்த பன்னாட்டு ஒப்பந்தம் ஓசோன் படலத்தை அரிக்கும் பொருட்களை அகற்றும் நடவடிக்கைகளை கண்காணிக்கிறது. கென்யாவில் உள்ள நைரோபியில் அமைந்துள்ள

இதன் தலைமைச் செயலகம் வியன்னா சிறப்பு மாநாடு மற்றும் மாண்ட்ரியல் ஒப்பந்தம் இவ்விரண்டுக்குமான செயலகமாக இயங்குகிறது.

சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சிக்கான உலக ஆணையம் 1987

சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சிக்கான உலக ஆணையத்தின் முதல் தலைவராக பணியாற்றிய குரோ ஹார்லென் புருண்டிட் லேண்ட். அவர் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் வளம் குன்றா வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கான செயல் திட்டங்களை வகுத்து தந்தமையால் புருண்டிட் லேண்ட் ஆணையம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நமது பொதுவான எதிர்காலம் என்னும் தலைப்பிலான அதன் இறுதி அறிக்கை 1987இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அது சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு என்று பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஆற்றல் உற்பத்தி போன்ற இதர அம்சங்களோடும் பிணைக்கப்பட்டுள்ளதை அழுத்திக் கூறியது. இதன் மூலம் இந்த ஆவணமே பன்னாட்டு சுற்றுச்சூழல் சட்டமாக இன்று வரை பின்பற்றப்படுகிறது. இந்த முன்னெடுப்பின் மூலமாகவே வளம் குன்றா வளர்ச்சி எனும் கருத்தியல் முதல்முறையாக அலுவல் பூர்வமாக வரையறை செய்யப்பட்டது.

கேடு விளைவிக்கும் கழிவுகளின் எல்லை கடந்த நடமாட்டம் குறித்த பாலெல் சிறப்பு மாநாடு 1989

1992இல் அமுலுக்கு வந்த பாலெல் சிறப்பு மாநாட்டுத் தீர்மானம் வளர்ந்த நாடுகள் கடைபிடித்த 'எனது கொல்லைபுறத்தில் இல்லை' (Not in my backyard - NIMBY) அறிகுறிக்கான எதிர்வினையாகும். 1980களில் உற்பத்தி பெருக்கத்தின் காரணமாக ஆபத்து விளைவிக்கும் ரசாயனக் கழிவுகளைத் தமது நாடுகளில் சேமிப்பதை கைவிட்டு அதை ஒரு சந்தையாக்கி சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு குறைந்த ஏழை நாடுகளில் கொட்டும் போக்கு அதிகரித்தது. இதனை எதிர்க்கும் மக்களின் போராட்டம் அதிகரித்ததின் காரணமாக இப்பிரச்சனை கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பாக இது ஒரு லாபம் தரும் தொழிலாக மாறியதால் வளர்ந்த நாடுகளில் உற்பத்தியாகும் கேடு விளைவிக்கும் கழிவுப் பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வதில் ஏழை நாடுகளிடையே போட்டி ஏற்பட்டது. இதனால் வளர்ந்த நாடுகளில் இதற்கான செலவுகள் குறைந்தன. இதுவே "எனது கொல்லைபுறத்தில் இல்லை" அறிகுறியாகும். இத்தகைய கழிவுகள் உருவாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளில் இருந்து ஏழை நாடுகளுக்கு இத்தகைய கழிவுகளைக் கொண்டு செல்வதைச் சட்ட பூர்வமாகத் தடுப்பது ஆகிய நடவடிக்கைகளை பாலெல் சிறப்பு மாநாடு வலியுறுத்துகிறது.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஐ.நா. மாநாடு 1992

புவி உச்சி மாநாடு என்று சிறப்பாக அழைக்கப்படும் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஐ.நா மாநாடு ரியோ - டி- ஜெனிரோ நகரில் 1992ஆம் ஆண்டு ஜூன் 3 முதல் 14 வரை நடைபெற்றது. பன்னாட்டு மாநாடுகள் வரலாற்றில் இந்த உச்சி மாநாடு தான் மிகப்பெரிய பன்னாட்டு மாநாடு என்று புகழப்படுகிறது. சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு அதிகரித்தலுக்கான தேவை, மாற்று ஆற்றல்

வளங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து அமைப்புகள் முதல் உற்பத்தி வரையறைகள் வரையிலான பல முக்கிய பிரச்சனைகளில் இம்மாநாடு கவனம் செலுத்தியது. இந்த இருவார உச்சி மாநாட்டின் விளைவுகளாக நிரல் 21, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சி குறித்த ரியோ பிரகடனம், வனக்கொள்கை வழிகாட்டு ஆவணம், காலநிலை மாற்றத்திற்கான ஐ.நா. வரையறை அமைப்பு சிறப்பு மாநாடு, உயிரியல் பன்மைத்துவத்திற்கான ஐ.நா. சிறப்பு மாநாடு ஆகிய மாநாடுகளும் ஆவணங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. ரியோ உச்சி மாநாட்டின் விளைவாக வளம் குன்றா வளர்ச்சி ஆணையம், வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான ஊட்ட முகமை குழு, வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான உயர்நிலை ஆலோசனை வாரியம் போன்ற அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த மாநாடு 'உலகின் நாடாளுமன்றம்' என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

பாலைவனமாதலை தடுப்பதற்கான ஐ.நா. சிறப்பு மாநாடு 1994

நீடித்த நிலவள மேலாண்மையை கருத்தில் கொண்டு சுற்றுச்சூழல், வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் இணைக்கும் வகையிலான ஒரே சட்டப்பூர்வ பன்னாட்டு நடவடிக்கையாக பாலைவனமாதலை தடுப்பதற்கான ஐ.நா. சிறப்பு மாநாடு 1994 இல் நடைபெற்றது. இது வறண்ட நிலங்கள் என்று அறியப்படும் நீர் பிடிப்பற்ற உலர் நிலங்கள், சேற்று நிலங்கள், அரைகுறை சேற்று நிலங்கள் போன்ற எளிதில் பாதிப்புக்குள்ளாகும் உயிர் மண்டலங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைப் பற்றி இந்த மாநாடு கவனம் செலுத்தியது. இதற்காக 2018-2030 செயல் திட்ட சட்டகம் உருவாக்கப்பட்டு இம்மாநாட்டில் ஏற்கப்பட்டது. இதில் 'நிலம் மாசுபடுதல் சமநிலை' பற்றிய (LDN) வழிகாட்டுதல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மண் வளத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்து அப்பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகளாக இந்த வழிகாட்டுதல்கள் அமைந்துள்ளன. ஜெர்மனி பான் நகரில் 1999இல் இதன் செயலகம் அமைக்கப்பட்டு இயங்கி வருகிறது. 2001 முதல் இந்த அமைப்பின் உச்ச கொள்கை முடிவு எடுப்பாளர்களான தரப்புகளின் மாநாடு இரண்டு ஆண்டிற்கு ஒருமுறை நடைபெற்றுள்ளது. அங்காரா மற்றும் சாங்வாங் முன்னெடுப்புகள் அண்மை கால நடவடிக்கைகளாகும்.

சுற்றுச்சூழலுக்கான ஐ.நா. பொது அவை சிறப்பு அமர்வு 1997

புவி உச்ச மாநாடு பிரகடனம் நிரல் 21 செயல்திட்டம் எவ்வாறு அமலாக்கப்படுகிறது என்பதையும் அதன் முன்னேற்றத்தையும் சீராய்வு செய்வதற்கான சிறப்பு அமர்வு ஒன்றினை 1997 ஜூன் 23-27 ஆகிய தேதிகளில் ஐ.நா. பொது அவை ஏற்பாடு செய்தது. இந்த சிறப்பு அமர்வில் நிரல் 21 செயல் திட்டத்தை உலக நாடுகள் எவ்வாறு பின்பற்றி வந்துள்ளது என்பதை மதிப்பீடு செய்ததுடன் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பினை மேலும் தீவிரப்படுத்துவதற்கான முன்னெடுப்புகளை தீவிரப்படுத்துகிறது. இந்த சிறப்பு அமர்வு 'புவி உச்சி மாநாடு + 5' என்று அழைக்கப்படுகிறது. "நிரல் 21 அமலாக்க முன்னெடுப்புகளுக்கான உறுதிமொழியுடன் கூடிய செயல் திட்டம்" ஒன்றினை இந்த உச்சி மாநாடு நிறைவேற்றியது.

கியோடடோ ஒப்பந்தம் 1997

கியோடடோ பரஸ்பர ஒப்பந்தம் 1997 டிசம்பர் 11 அன்று ஏற்கப்பட்டது. இது UNFCCC (1992) வரம்புகளை விரிவுபடுத்தும் பன்னாட்டு சுற்றுச்சூழல் உடன்படிக்கையாகும். இதன் மூலம் கையெழுத்திட்ட உறுப்பு நாடுகள் பசுமைக் குடில் வாயு வெளியேற்றத்தை குறிப்பிட்ட அளவிற்கு குறைப்பதாக சட்டப்பூர்வ கடமைப்பாட்டினை உறுப்பு நாடுகள் ஏற்கச் செய்யப்பட்டது. இது 2005 பிப்ரவரி 16 முதல் அமலாக்கப்பட்டது. பசுமைக்குடில் வாயுக்கள் கட்டுப்படுத்துதல் குறித்த வளர்ந்த நாடுகள் பொறுப்புணர்வு குறித்து இந்த உடன்படிக்கையில் திட்டவட்டமாக வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது. அதிக பசுமைக்குடில் வாயுக்கள் வளர்ந்த நாடுகளே வெளியிடுகின்றன என்ற அடிப்படையில் “பொதுவான ஆனால் வேறுபாட்டுடன் பொறுப்புணர்வுகள்” என்ற கொள்கையின் கீழ் வளர்ந்த நாடுகள் பொறுப்பாளிகளாக்கப்பட்டன. இது முதல் உறுதிமொழி எனப்படுகிறது. 2007ல் மெராக்கோ, மார்கேஷ் எனும் நகரில் நடைபெற்ற COP 7 ஒரு விரிவான செயல் திட்டத்தினை உருவாக்கியது. இது மரர்கேஷ் ஆவணங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. 2012இல் கத்தார் தலைநகர் தோகோவில் டிசம்பர் 8இல் நடைபெற்ற உச்சிமாநாட்டில் ஒப்பந்தம் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

தோகா திருத்தம் 2ஆம் உறுதிமொழி எனப்படுகிறது. இதன்படி இணைப்பட்டியல் 1இல் இடம்பெற்ற நாடுகள் 2013 ஜனவரி 1 முதல் 2020 டிசம்பர் 31 வரை 2-வது உறுதிமொழியை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். மேலும் ஒப்பந்தத்தின் பல்வேறு விதிகளிலும் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இதன்படி, பட்டியல் இடப்பட்ட நாடுகள் பசுமைக்குடில் வாயுக்கள் வெளியேற்றம் கட்டப்படுத்துதல் குறித்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். முதல் உறுதிமொழியின்படி பசுமைக் குடில் வாயுக்கள் வெளியேற்றம் 1990களில் இருந்த அளவை விட ஐந்து விழுக்காடு குறைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இரண்டாம் உறுதிமொழி படி குறைக்கப்பட்ட அளவை விட மேலும் எட்டு விழுக்காடு குறைக்கப்பட வேண்டும். இதையெட்டி இந்த இலக்குகளை எட்டும் வகையில் மூன்று சந்தை அடிப்படையிலான செயல் அமைப்புகள் அடையாளம் காணப்பட்டன. அவை பன்னாட்டு மாசு வெளியேற்றதல் வணிகம், தூய வளர்ச்சி செயல் அமைப்பு, கூட்டு அமலாக்கம் ஆகிய இம்மூன்று அமைப்புகளும் பசுமை மூதலீட்டிற்கு ஆதரவு வழங்கி மாசு வெளியேற்றதல் இலக்குகளை அடைவதற்கான சிக்கனமான வழிவகைகளை வழங்குகின்றன.

வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த உலக உச்சி மாநாடு 2002

ஐ.நா ஆதரவுடன் நடைபெற்ற வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த உலக உச்சி மாநாடு தென் ஆப்பிரிக்கா தலைநகர் ஜோகன்ஸ்பர்க் நகரில் 2002 ஆகஸ்ட் 26 முதல் செப்டம்பர் 6 வரை நடைபெற்றது. சுற்றுச்சூழல் மண்டலத்தைப் பாதிக்கும் புதிய சவால்கள் மற்றும் அிக்கறைகளை பட்டியலிடுவதில் இம்மாநாடு தொடர் கவனம் செலுத்தியதால் இம்மாநாடு புவி உச்சிமாநாடு என்றழைக்கப்படுகிறது. புதிய வடிவத்தில் புதுபிக்கப்பட்டுள்ள இந்த சுற்றுச்சூழியல் வாரம் புத்தாயிரம் ஆண்டுக்கான சுற்றுச்சூழல் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான நீடித்த வளர்ச்சியுடன் கூடிய ஒரு வழித்திட்டத்தை வழங்கியது. இந்த உச்சிமாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆவணமாக வளம் குன்றா

வளர்ச்சி குறித்த ஜோகன்ஸ்பெர்க் பிரகடனம் கடந்த காலங்களில் உருவாக்கப்பட்ட பன்னோக்கு முன் முயற்சிகளின் அடிப்படைகளுக்கு மறு அழுத்தம் வழங்கியது. நிரல் 21 உள்ளிட்ட ஏராளமான உடன்படிக்கைகளின் மீது உறுப்பு நாடுகள் கால வரையறைப்படுத்தப்பட்ட செயல்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இப்பிரகடனம் சுட்டிக் காட்டியது. இருப்பினும், ஒரு புதிய தன் - ஏற்பாட்டினை உருவாக்குவதில் பல தரப்புகளிருந்து எழுந்த கடுமையான கருத்து முரண்பாடுகளின் விளைவாக இம்மாநாடு ஒருமித்த கருத்தை எட்ட முடியவில்லை.

வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த ஐ.நா. மாநாடு 2012

ரியோ + 20 என்று அழைக்கப்படும் வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த ஐ.நா மாநாடு பிரேசில் நாட்டில் ரியா-டி-ஜெனிரோ நகரில் 2012 ஜூன் 20-22 தேதிகளில் நடைபெற்றது. ஒரு தன்னோக்கம் கொண்ட வளம் குன்றா வளர்ச்சித் திட்டத்தினை உருவாக்குவதில் சமரசமற்ற உறுதியுடன் நின்றதால் வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகளை (SDG) புத்தாயிரம் மேம்பாட்டு இலக்குகளுடன் (MDG) இணைப்பதற்கான ஒரு செயல்முறையை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தியது. மேலும் பசுமை பொருளாதார கொள்கைகளுக்கான வழிகாட்டுதல்கள் ஏற்பட்டது ரியோ + 20 மாநாட்டின் திருப்புமுனையாகும். மேலும் ஐ.நா. பொது அவையின் கீழ் அரசுகளுக்கிடையேயான செயல்முறை குழு ஒன்றினை உருவாக்கியது இம்மாநாட்டின் வெற்றியாகும். இக்குழு நிதி, வளம் குன்றா வளர்ச்சி ஆகியன குறித்த ஒரு செயல் திட்டத்தை உருவாக்குவதை நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான ஒரு உயர்மட்ட அரசியல் அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான ஒரு உடன்படிக்கையை எட்டியது ஒரு சாதனையாகும். “எதிர்காலம் நம் விருப்பம்” எனும் கருப்பொருளில் மாநாட்டு அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது.

ஐ.நா வளம் குன்றா வளர்ச்சி உச்சி மாநாடு 2015

ஐ.நா. பொது அவையில் உயர்மட்ட பிளினக் கூட்டமாக கூட்டப்பட்ட ஐ.நா வளம் குன்றா வளர்ச்சி மாநாடு 2015, செப்டம்பர் 25 - 27 தேதிகளில் ஐ.நா நியூயார்க்கில் உள்ள ஐ.நா. தலைமையகத்தில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் 2015-க்கு பிறகான செயல்நிரல் ஏற்கப்பட்டு “மாறும் நம் உலகம்: வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான செயல்நிரல் 2030” எனும் தலைப்பில் பிரகடனமாக வெளியிடப்பட்டது. 17 வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகள் (SDG) மற்றும் 169 துணை இலக்குகள் ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியதாக இப்பிரகடனம் அமைந்தது. இந்த இலக்குகள் 2016இல் அமலுக்கு வந்தது. 2030 வரை வளம் குன்றா வளர்ச்சி செயல்பாடுகளை இந்த இலக்குகள் வழி நடத்தும்.

பாரிஸ் உடன்படிக்கை 2016

பாரிஸ் உடன்படிக்கை (பிரென்சு மொழியில் LACCARD) என்பது காலநிலை மாற்றத்திற்கான ஐ.நா. வடிவமைப்பு (UNFCC) வரம்பிற்குள் உருவாக்கப்பட்ட பன்னோக்கு உடன்படிக்கையாகும். பசுமைக் குடில் வாயு வெளியேற்றத்தினை குறைப்பதற்கான விரிவான செயல் திட்டத்தினை அது வழங்குகிறது. 2016, ஏப்ரல் 22ஆம் நாளன்று கையெழுத்தாகி 2016, நவம்பர் 4ஆம் நாளன்று அமலுக்கு வந்தது.

இதன்படி, நிதிநல்கை 2020ஆம் ஆண்டு தொடங்குகிறது. தொழில் மயமாதலுக்கு முந்தைய காலகட்ட உலகளாவிய வெப்பநிலையிலிருந்து 2 டிகிரி செல்சியஸ் (3.6 ஃபாரன்ஹீட்) அதிகம் என்ற அளவிற்கு 2050ஆம் ஆண்டு முதல் 2100 ஆம் ஆண்டிற்குள் கட்டுப்படுத்த புவி வெப்பத்தை பராமரிப்பதையும் முடிந்தால் 1.5 டிகிரி செல்சியஸ் அளவிற்குள் கட்டுப்படுத்துவதையும் பாரிஸ் உடன்படிக்கை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் மனித செயல்பாடுகளால் வெளியேற்றப்படும் பசுமைக்குடில் வாயுக்கள் அளவை மரங்களும், மண்ணும், கடல்களும் இயற்கையாகத் திரையிட்டுக் கொள்ளும் அளவுக்கு கட்டுப்படுத்துவதிலும் இம்மாநாடு ஒருமித்த கருத்தை எட்டியது. இதனை உறுப்பு நாடுகள் செயல்படுத்துவதின் மீதான சட்டப்பூர்வ சீராய்வுகளுடன் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மதிப்பீடு செய்வது என்று இந்த மாநாடு உறுதி செய்தது. அத்துடன் காலநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப தம்மைத் தகவமைத்து கொள்ளும் வகையில் வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள் புதுபிக்கத்தக்க ஆற்றல் உற்பத்திக்கு மாறும் காலம் முழுவதும் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள் “காலநிலை நிதி” உதவிகளை தொடர்ந்து வழங்குவதையும் இம்மாநாடு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. 197 உறுப்பு நாடுகளில் இதுவரை 184 உறுப்பு நாடுகள் இந்த உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

பாரிஸ் உடன்படிக்கை மீது இந்தியா அளித்துள்ள உறுதிமொழிகள்

- ◆ இந்த புதிய உலகளாவிய உடன்படிக்கையை செயல்படுத்தும் வண்ணம் 2020ஆம் ஆண்டிற்கு பின்னர் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ள செயல்பாடுகளை ஒவ்வொரு நாடும் தாமாக முன்வந்து உறுதிமொழியாக வழங்கியுள்ளன. இது தேசிய அளவில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பங்களிப்புகள் திட்டமிடல் (INDC) என்று அறியப்படுகிறது.
- ◆ இதன் அடிப்படையில் இந்தியா தாம் மேற்கொள்ளவுள்ள பங்களிப்புகளை உறுதிமொழியாக வழங்கியுள்ளன. அதன்ப, 2030-ம் ஆண்டிற்குள் ஜி.டி.பி.யில் மாசு அடர்த்தி அளவு 33-35 விழுக்காடுகள் அதாவது 2005 அளவிற்கு கட்டுப்படுத்தப்படும் என்று இந்தியா உறுதியளித்துள்ளது. அதேபோல புதைப்படிவம் சாராத மின் உற்பத்தி அளவு 2030ஆம் ஆண்டிற்குள் 40 விழுக்காடாக உயர்த்தப்படும் எனவும் உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தன வனப்பகுதிகளின் அளவு 2.5 முதல் 3.0 பில்லியன் டன் கார்பன்-டை-ஆக்சைடு வாயுவை கிரகிக்கும் அளவுக்கு விரிவுப்படுத்தப்படும் (புவி வெப்பமாவதற்கு முக்கிய காரணி கார்பன்-டை-ஆக்சைடு ஆகும்)
- ◆ அதே நேரத்தில், காலநிலை இலக்குகளை எட்டுவதற்கு பன்னாட்டு நிதி உதவியும் தொழில் நுட்ப உதவியும் தேவை என்பதையும் இந்தியா வலியுறுத்தியுள்ளது. இந்த வகையில், இப்பொழுதிலிருந்து 2030ஆம் ஆண்டு வரை காலநிலை மாற்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள குறைந்த பட்சம் 2.5 பில்லியன் டாலர் (2014-15 ஜூலை நிலவரப்படி) நிதி உதவி தேவைப்படுவதாவும் இந்தியா கூறியுள்ளது.

வினாக்கள்

1. உலகளாவிய பன்னோக்கு சுற்றுச்சூழல் மாநாடுகள் பற்றி கட்டுரை வரைக.
2. இந்தியாவில் சுற்றுச்சூழலுக்கான சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் குறித்து விவரி.

